

[Socialministeren.]

at komme til at øve nogen virkelig Indfyldelse paa den Mængde af Medicin, som udleveres til Medlemmerne, har Sygekasserne gennem længere Tid forhandlet med Sundhedsstyrelsen og med Lægeforeningen om en Ordning, som kunde gøre det muligt at gennemføre Regler, hvorefter man blev i Stand til at begrænse det urimelige Medicinforbrug.

Jeg kan oplyse, at der her i Landet er ca. 1 600 Sygekasser; af disse er der 500—600, der har benyttet sig af den Ret, de har til at lade være med at yde Tilskud til Medicin, formentlig fordi man har været bange for at komme op paa de samme Udgifter paa dette Omraade, som de ca. 1 000 Sygekasser, der yder Medicin, er oppe paa. Vi er naaet til, at for samtlige Sygekasser — baade dem, der yder, og dem, der ikke yder Medicin — udgør Medicinudgiften 11,5 pCt. af Kassernes samtlige Udgifter. Enhver er vist paa det rene med, at det er en Udvikling, som i det lange Løb ikke kan fortsættes. Dertil kommer, at det vil være rimeligt i Øjeblikket at søge gennemført en Ordning, hvorved Medicinforbruget indskrænkes, fordi man fra Sundhedsstyrelsens Side har oplyst, at hvis der ikke findes en Indskrænkning Sted i det urimelige Medicinforbrug, vil vi om nogen Tid komme i Vanskeligheder med Hensyn til Landets Forsyning med Medicin paa en Række Omraader.

Det, De samvirkende Sygekasser og Lægeforeningen er blevet enige om, er, fraset de særlig livsvigtige Præparater som Insulin, Leverpræparater o. lign., hvortil Staten yder fuld Refusion, at opdele Medicinen i tre Grupper: Gruppe 1, bestaaende af særlig vigtige Mediciner, som udgiftsmæssigt i øvrigt ikke andrager nogen særlig stor Procent af Medicinudgifterne, en Mellemsgruppe, Gruppe 2, hvori findes en Mængde af de mere almindelige Mediciner, som ikke kan karakteriseres som særlig nødvendige, men alligevel ønskelige, og endelig Gruppe 3, hvori findes alle de Frihandelsvarer, som Lægerne efterhaanden i alt for stor Udstrækning er begyndt at skrive op til deres Patienter, og som koster Sygekasserne uforholdsmæssigt mange Penge.

Det, der nu foreslaas, er en Ændring i Loven, hvorved det fastslaas, at Sygekasserne, hvad angaar de vigtige Mediciner, skal være berettigede, men ikke forpligtede til at yde indtil tre Fjerdedele Refusion til Medlemmerne, for Gruppe 2's Vedkommende — den mindre vigtige, men

dog ønskelige Medicin — bliver der givet Kasserne Tilladelse til højst at yde Halvdelen, dog ikke mere end tre Femtedele af det Tilskud, som Sygekasserne yder til den særlig betydningsfulde Medicin, og for Frihandelsvarernes Vedkommende foreslaas det, at i det Omfang, som Socialministeren efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen træffer Bestemmelse derom, kan der overhovedet ikke ydes Tilskud. De Bestemmelser, som Socialministeren i Medfør af Loven til enhver Tid finder at burde træffe, offentliggøres i Statstidende.

Jeg tror, det er rimeligt at gennemføre dette Lovforslag, som Sygekasserne er meget stærkt interesserede i at faa gennemført, og jeg nærer det Haab, at naar Lovforslaget er gennemført, vil de 500—600 Kasser, som hidtil ikke har villet gaa ind paa at yde nogen som helst Medicin, benytte den frivillige Adgang, der fortsat vil staa aaben, til i alt Fald at gaa ind paa at yde den mere vigtige Medicin, der erfaringsmæssigt ikke koster nær saa meget som al den mindre vigtige Medicin, man hidtil har kunnet faa skrevet op.

Hvis dette Lovforslag vedtages, vil det være rimeligt, at de sociale Udvalg i By og paa Land, der jo har meget store Medicinaludgifter, ogsaa tager Hensyn til den Ordning, der her træffes for Sygekassernes Vedkommende. Der vil derfor efter Lovforslagets Vedtagelse fra Socialministeriet blive udsendt Cirkulærer til de sociale Udvalg, hvori det understreges, at medens der bør lægges megen Vægt paa at yde de trængende Gruppe 1-Medicin og noget mindre Vægt paa at yde Gruppe 2-Medicin, vil Udvalgene efter Omstændighederne kunne undlade at yde Gruppe 3-Medicin. Jeg tror, at det ogsaa for de sociale Udvalgs Vedkommende vil føre til en Klaring af, om man bør yde Medicin i den Udstrækning, det skrives op nu, og gøre det muligt for dem at gennemføre den Begrænsning, som er rimelig. Samtidig vil naturligvis de samme medicinske Fortegnelser, som tilstilles Sygekasserne, og som Apotekerne skal rette sig efter, blive tilstillet de sociale Udvalg.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

De paa Dagsordenen opførte Sager kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.